

Umudu İřtiyakla Zamana Hasretmek

– Yazan Adam · 10 Mayıs 2013

Billahi

Hep dertli gönül seni sordu

Yillardır

hüzün soludu, yoruldu bizar oldu

Bir çare adına

Mütemadiyen Hakka yakardı

Hiçbir zaman yılmadı, umut sofrasına kandı

Sevmekten

Söz ediyorum anlık hazdan değil

Aşkın pervazlarına tutunuyorum korku değil

Ha ne olur

Bir haline eğil, gözlerinde meyil

Kalbin vuzuhundan hakikatın deryasına seyir

Mevsimler

Gelip geçiyor, laleler renkleniyor

Ruhum hicranın kadrinde seni hasretle bekliyor

Gelen geliyor

Selam vermeden çekip gidiyor

Bir tutam olsun kulağıma yıllardır haber gelmiyor

Nesiller büyüyor

Ekinler hasat ediliyor lakin sen

Mezarın sessiz sızlığında, kalbimin köşesinde eriyor

Ömür tüketiyor

Yaşamak umut olmaktan çıkıyor

Aşkın toprağı sahibini bekliyor, seni özlemle anıyor

Çaresiz kalıyor

Halsizlik çöküyor, çırpınış bitiyor

Dil kuruyor, kalp tekliyor, diz çekmiyor, el terliyor

Sana gelmeyi

Bir ömrü çileyle örerek nefesleniyor

Halinde rengârenk büyüttüğü çiçeklerle aşk diliyor

Halinde filizlenmeyi

Nefesinde erimeyi, aşkına erişmeyi

Zamana hasrederek güfteleştiriyor, nakşetsin diyor

Hasretin aşkını

Naaşların serencamında demliyor

Ey Hak diyor, yegânesin idrak ediliyor ruhum geliyor

Mustafa CİLASUN